

det, naar Sygdommen optræder i deres Husstand, af Sundhedskommissionen paalægges ikke at fortsætte deres Gjerning, før de have Løgeattest som foranævnt". Jeg mener altsaa, at denne Lov er fuldt tilstrækkelig overfor de Forhold, der omhandles i det foreliggende Lovforslags § 8. Det er en bekendt Sag, at Meierilokalene heller ikke ere indrettede saaledes, at man ikke kan isolere selve Beboelsesleiligheder fra selve Meieriet, og naar det sker, mener jeg, at man, selvfølgelig med al fornøden Forsigtighed, meget godt kan gaa til at lade Meierierne fortsætte deres Drift uden saaledes at standse det Hele. Dernæst er der en anden Bestemmelse, og det er den, som er nævnt i § 10, at ethvert Meieri, altsaa ethvert af de nuværende Meierier, skal inden 9 Maaneder, efter at denne Lov er traadt i Kraft, være indrettet i Overensstemmelse med de ovenstaaende Bestemmelser; dog kan Overøvrigheden under særlige Omstændigheder tilstaa en yderligere Udsættelse af indtil 3 Maaneder. Det finder jeg ogsaa, er for kort Tid for de nu bestaaende Meierier, hvis man vilde gaa ind paa disse Bestemmelser, og naar den kan forlænges administrativt eller ved Overøvrighedens Bestemmelse, maa man ligesaa godt kunne fastslaa i en Lov, at den forlænges. Endelig er der en Bestemmelse, som jeg mener, absolut maa ind i det foreliggende Forslag, hvis det skal blive til Lov, og det er en Bestemmelse om, at Loven ikke alene kommer til at omhandle Fælles- og Andelsmeierierne, men ogsaa Herregaardsmeierierne. Thi det er jo dog en bekendt Sag, at der foruden de Meierier, der hedde Fælles- eller Andelsmeierier, findes en Masse Herregaardsmeierier, som ogsaa indkjøbe Mælk fra forskjellige andre Steder, og de kunne være ligesaa farlige. Sa, selv om de ogsaa ikke indkjøbe Mælk, er der saa stor en Husstand og Tjenestepersonale paa saadanne Steder, at man, hvis Faren for Smitteudbredelse er saa stor, som det synes at fremgaa af Motiverne til nærværende Lovforslag, ligesaa godt kan være udsat for at faae Smitte tilført fra saadanne Herregaardsmeierier. Jeg mener altsaa, der maa være Vished for Loven paa dette Punkt, hvis man skal gaa med til denne Sag. (Hør! Hør!) De andre enkelte Bestemmelser kan der jo blive Leilighed til at underkaste den fornødne Revision, idet jeg forudsætter, at dette Thing vil nedsætte et Udvalg om Sagen, hvor jo saa de enkelte Bestemmelser kunne blive overveiede.

Brockenhuus-Schack: Af Andelsmeierier er der i de sidste Aar blevet oprettet særdeles mange i hele Thyens Stift;

†

der er mange saadanne under Opførelse, og jeg tvivler ikke paa, at der i de næste Aar vil blive oprettet endnu flere, saa tilsidst vil der vist ikke være noget Sogn, hvori der ikke er et eller to Andelsmeierier. Saa glædeligt dette er for Landbruget paa Grund af de Indtægter, som derigjennem tilflyde det, saa er der dog i disse Aar for mig som Amtmand kommet særdeles mange Klager over alt det Svineri, som er kommet ind ved disse Andelsmeierier. Der er klaget over den stærke Stank, som disse paa forskjellige Steder udbrede, naturligvis mest paa de Steder, hvor der er forbundet Svinehold dermed. Jeg har selv undersøgt Forholdene paa flere Steder, og jeg er ogsaa paa flere Steder kommet til det Resultat, at disse Klager have været fuldkommen berettigede. Det har været saaledes, at naar man er kommen hørende paa en Bei indtil 200 Alen fra et saadant Meieri, mødes man ofte af en Stank, som er aldeles forfærdelig. Jeg vil tilføje, at ved det Meieri, jeg her tænker paa, var der naturligvis Svinehold. Det er Tegn paa, at der maa være noget Galt ved det, naar der ikke er den Renlighed til Stede, som er nødvendig. Jeg har i den Anledning hvert Aar i de sidste Aar opfordret Politimestrene til at undersøge Forholdene ved hvert enkelt Fælles- og Andelsmeieri, og de have ogsaa gjort deres Bedste for at formaa vedkommende Meierister til at indføre de Forbedringer, som ere nødvendige, for at de sanitære Forhold kunde komme paa en ordentlig Fod. Jeg vil heller ikke sige Andet, end at der har været mange Steder, hvor disse Meierister have rettet sig efter, hvad Politimesteren har bedet dem om, men Sagen er den, som ærede Medlemmer vide, at der ikke er Sundhedsvedtægt alle Steder paa Landet, tværtimod have de fleste Steder ikke faaet nogen Sundhedsvedtægt, og hvor der ingen saadan er, er man aldeles værgeløs, der kan man aldeles ingen Ting gjøre. Jeg vil gjerne tro, at i de første Aar, naar Politimesten kommer, og beder dem gjøre det, saa gjøre de det, thi de tro, at de ere nøbte til at rette sig derefter, men det vil snart gaa op for dem, at der ikke eksisterer nogen Lov. Hvis vi ikke faae denne eller en lignende, som bemyndiger Politimestrene til at paabyde Sligt, ere vi værgeløse overfor dette, saa jeg anser det for at være en vigtig Ting, at denne eller en lignende Lov kommer ud, hvorved disse Fælles- og Andelsmeierier kunne komme under den Kontrol, som der naturligvis skal være, og den Maade, som her er fastsat i Lovforslaget ved Sundhedskommissionen, finder jeg er